

erkende, at hvis det blev til Lov, vilde den sigtede være langt mere betrygget mod Føjtagelser, Vilkaarlighed eller Misbrug, end han vilde være efter det Lovforslag, der tidligere har været behandlet her i Tinget, og end han er i noget som helst andet Land i hele Verden. Med Hensyn til disse Garantier skal jeg heller ikke ved denne foreløbige Anmeldelse komme stærkt ind paa Enkeltheder. Jeg skal nævne, at Forslaget foruden at fastholde alle de Garantier for den sigtede, som indeholdtes i det tidligere Lovforslag efter Folketingets Affattelse, tillige indfører en Række af ny, deriblandt først og fremmest, at Forslaget giver ny Regler for Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest, saaledes at det ikke længere bliver den, der kræver Erstatning, der skal bevise, at han er uskyldig, men at Erstatningen skal ydes i alle Tilfælde, hvor der ikke maa anses at foreligge grundet Mistanke om, at han, uagtet Beviset ikke har været fuldt tilstrækkeligt til at dømme ham, dog er skyldig; endvidere vil den, der kræver Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest, efter Forslaget faa Ret til i alle Tilfælde at faa Nævningers Medvirkning ved Afgørelsen af Spørgsmaalet, om der tilkommer ham Erstatning eller ikke, og af Spørgsmaalet om, hvor stor Erstatning der tilkommer ham. Jeg tror, at man ved at tage dette Nævningemoment ind med ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest, giver den sigtede lige overfor den Dommer, han staar overfor, en meget stærk og tryk Stilling. — Dernæst indeholder Forslaget en ny Regel om Æreserklæring, eventuelt Erstatning for den, der har været Genstand for uberettiget Anholdelse, altsaa atter en Garanti for den, der bliver sigtet for en Forbrydelse. — Og endelig indeholder Forslaget af nyt paa dette Punkt den Regel, at egen Tilstaaelse ikke binder, at den sigtede paa ethvert som helst Trin af Sagen, saa længe Dom ikke er afsagt, er berettiget til uden videre og uden Paaberaabelse af særlige Grunde at tage sin afgivne Tilstaaelse tilbage.

Med Hensyn til Nævninger, som jo var det Punkt, hvorpaa Forhandlingerne i Fjor, om jeg saa maa sige, officielt strandede, gaar dette Forslag for saa vidt ikke ud paa nogen Afvigelse fra det tidligere. Jeg er ganske paa det rene med, at jeg som Justitsminister ikke vil være i Stand til hverken at fremsætte noget Forslag uden Nævninger eller at modtage noget Forslag uden Nævninger i det mindste i

det Omfang, som Grundloven kræver, og jeg tror ogsaa, at man fra alle Sider vil være paa det rene med, at det vil til alle Tider, saa længe ikke Grundlovens Bestemmelser om Nævningers Medvirken er opfyldt, være umuligt at gennemføre noget Forslag uden Nævninger. Som jeg sagde, er Grundlaget for Nævningernes Udtagelse for saa vidt det samme som i det foregaaende Forslag, men dog er der meget væsentlige Afvigelser, idet der, ved Siden af at man gaar ud fra det samme første Grundlag for Nævningernes Udtagelse som i det tidligere Forslag, i dette ny Forslag er indsat en ny Række af Udskydelsesmomenter, saaledes at man, tror jeg, vil erkende, at man derigennem bliver fuldkommen sikret mod nogen Sinde at faa partiske Nævninger med forudfattet Mening om Sagen.

Hvad Omraadet for Nævningernes Medvirken angaar, skal jeg, foruden hvad jeg har bemærket med Hensyn til Spørgsmaalet om uforskyldt Varetægtsarrest, nævne, at først og fremmest gaar selvfølgelig Forslaget ud paa, at Nævninger skulle medvirke i alle Misgerningssager og i Sager, der dreje sig om politiske Lovovertrædelser. Lovforslaget gaar imidlertid ligesom det tidligere Forslag et godt Stykke videre, men begrænser Spørgsmaalet om, hvilke Sager, der kunne komme for Nævninger, paa en noget anden Maade end det tidligere Forslag.

Idet jeg nu har den Ære at fremsætte dette Forslag for det høje Ting og skal anbefale det paa det bedste, skal jeg dog bemærke, at for saa vidt man her paa Rigsdagen maatte finde, at denne store Sag burde løses paa et andet Grundlag, end her er foreslaaet, og navnlig, hvis man maatte finde, at man trods den Stilling, der blev taget i Fællesudvalget i Foraaret, dog burde søge at løse Sagen paa Grundlag af det tidligere Forslag, som er vedtaget Gang paa Gang i det andet høje Ting, skal jeg være fuldkommen villig til ved en saadan Forhandling at yde min Medvirken.

Formanden: Eksemplarer af de to Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Valg af 2 Medlemmer af Københavns Hæveraad.